

Харківський Університет

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордену Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 39 (913)

Субота, 21 грудня 1957 р.

Ціна 20 коп.

40 років Радянській Україні

25 ГРУДНЯ 1957 року трудящі України разом з усім радянським народом відзначають славний ювілей — 40 річницю Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Велика Жовтнева соціалістична революція, здійснена робітничим класом під керівництвом більшовиків, відкрила нову історичну епоху — епоху загибелі капіталізму і торжества соціалізму в усьому світі.

Український народ під керівництвом Комуністичної партії перший слідом за російським народом пішов по шляху Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вже в грудні 1917 року Перший Всеукраїнський з'їзд Рад, що зібрався в Харкові, проголосив Україну Радянською Республікою.

Отже, в грудні 1917 року український народ вперше в своїй історії створив справді незалежну і суверенну Українську державу. Встановлення і зміцнення Радянської влади на Україні відбувалося в запеклій боротьбі з українськими буржуазними націоналістами, російськими білогвардійцями та іноземними імперіалістами. Утворення Української Радянської республіки, як і інших радянських республік, було яскравим прикладом ленінського розв'язання національного питання. Трудящі України одними з перших підтримали ленінську ідею створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, основою якого в 1922 році на взаємній повазі, довірі і тісному співробітництві вільних і рівноправних народів.

Нині Радянська Україна є однією з найбільших держав Європи. На Україні налічується понад 42 мільйони чоловік населення, що дорівнює населенню Франції і перевищує кількість населення 8 таких країн, як Бельгія, Голландія, Швеція, Швейцарія, Фінляндія, Норвегія, Люксембург, Данія разом узятих. Територія України, що розкинулася з півдня на північ від Чорного й Азовського морів до Середньо-Руської рівнини, зі Сходу на Захід від донських степів до Закарпаття, становить 601 тисячу квадратних кілометрів. Це на 25 тисяч квадратних кілометрів більше території Франції, в два з лишком рази більш площі Великобританії.

Український народ з братньою допомогою народів СРСР перетворив колись безправну, економічно й культурно відсталу Україну в передову, могутню індустріально-когоспуну республіку з високо розвинутою соціалістичною за змістом і національною за формою культурою.

Радянська Україна — це республіка вугілля й металу, машинобудування й приладобудування, розвиненої легкої й харчової промисловості, передового сільського господарства. За роки радянської влади на Україні виростили нові промислові центри, виникли нові галузі промисловості. Валою продукції промисловості України в 1956 році зросла, порівнюючи з 1913 роком, у 18 раз. Зокрема, машинобудівна промисловість за цей час зросла в 130 разів. Кожен третій трактор в СРСР зроблено на заводах України. Україна тепер виробляє чавуну, прокату, сталі й вугілля в 4—5 раз більше, ніж уся царська Росія

в 1913 році. В 1956 році на Україні виплавлено 17,2 млн. тонн чавуну, майже стільки, як у Федеративній республіці Німеччині і більше, ніж у будь-якій іншій країні Західної Європи. Сталі виплавлено 18,3 млн. тонн, майже стільки, скільки у Франції і Італії разом узятих.

Радянська Україна є однією з основних економічних областей Союзу. Вона дає 33% союзного видобутку вугілля, майже 50% чавуну, 38% сталі й прокату, понад 25% союзного виробництва машин.

Величезних успіхів досягла Радянська Україна і в розвитку сільського господарства. В республіці є 15,1 тис. колгоспів, 798 радгоспів і 1397 МТС. На її полях працюють десятки тисяч сільськогосподарських машин. З року в рік підвищується рівень сільськогосподарського виробництва, змінюється громадське господарство колгоспів. В 1957 році здано й продано державі на 142 млн. пудів зерна більше, ніж у минулому році. Збільшується поголів'я великої рогатої худоби, свиней і овець. Приріст валової продукції молока та м'яса за один 1956 рік майже дорівнював приростові, одержаному за всю п'яту п'ятирічку.

За роки Радянської влади на Україні докорівно змінилися робітничий клас і селянство. Виросла нова народна інтелігенція. На Україні до революції було неписьменим 75% населення, а тепер здійснено загальну семирічну, а у великих містах — десятирічну освіту.

Завдяки планомерному розвитку соціалістичного народного господарства неухильно зростає добробут радянського народу. Тільки за роки п'ятої п'ятирічки реальні доходи колгоспників зросли на 50%, а реальна заробітна плата робітників і службовців — на 39 процентів. Кращим і заможнішим стає життя радянських людей.

Успіхи, досягнуті українським народом за 40 років Радянської влади, є результатом взаємодопомоги всіх братніх народів Радянського Союзу. Президія Верховної Ради високо оцінила трудовий героїзм українського народу, його досягнення в розвитку економіки й культури, нагородивши Українську РСР орденом Леніна.

Трудящі Радянської України разом з усім багатонаціональним народом нашої Батьківщини, натхнені історичними рішеннями ХХ з'їзду КПРС і величними перспективами шостої п'ятирічного плану, віддають усі сили справі дальшого економічного й культурного розвитку країни, справі будівництва комунізму в СРСР. Вони докладають всіх зусиль до того, щоб наша країна в найближчі роки не тільки наздогнала, а й перевершила сучасний обсяг виробництва найважливіших видів продукції в США.

Робітники, селяни й інтелігенція України зустрічають 40-річчя Української Радянської Соціалістичної Республіки ще більшим згуртуванням своїх рядів навколо Комуністичної партії Радянського Союзу і її ленінського Центрального Комітету та Радянського Уряду, які впевнено ведуть наш народ до перемоги комунізму.

В. ДОВГОПОЛ, кандидат історичних наук.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ НА СЛУЖБУ БАТЬКІВЩИНИ

Дзержинські гідровузли. Дніпровські води у недалекому майбутньому обводнять і зносять 1.400 тис. га засушливих земель Південної України та Криму.

Вже експлуатується перша черга каналу Північний Донець — Донбас, успішно вирішується завдання обводнення Донецьких степів. Природні ресурси України використовуються для розвитку нещодавно створених 11 економічних районів.

Вчені Харківського університету внесли істотний практичний інтерес

Відбулись відкриті партійні збори університету, присвячені нарадам представників Комуністичних партій. З доповіддю «Про підсумки нарад представників Комуністичних партій у Москві» виступив секретар обласного комітету партії тов. Скаба. В обговоренні взяли участь комуністи Пільверман, Цуманенко, Воскресенський, кореець Ден Ге Сен, Протопопов, Фінкель.

Від імені китайських студентів, що навчаються в нашому університеті, з словами дружби і подяки виступив тов. Хуа Сін-шень. Він передав університетові подарунок — прапор з написом: «На честь 40-их роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції. Багатовіковий досвід Радянського Союзу в соціалістичному будівництві служить блискучим прикладом для китайського народу, що будує соціалізм». Бурхливі оплески присутніх супроводжують його виступ.

Від імені університетського колективу з словами подяки виступив тов. В. І. Махінко. Він висловлює щирі почуття непорушних братерських зв'язків двох великих народів. Збори пройшли у виключно теплій, дружній обстановці.

В. СОСЮРА

В БРАТЕРСЬКІЙ СІМ'І

Вже сорок літ, як садом Україна,
в сім'ї братерській пишно розцвіла...
Вже сорок літ, як, зоряна, орлина,
вона вершить невидані діла.
Народів дружба множить наші сили,
вона живе в окриленних серцях.
О ні, не марно першою ступила
Україна в Жовтні на Росії шлях!
В ефірі чуть курантів срібні звуки...
Завжди, завжди з тобою ми, Москва!
В борні й труді твою могутню руку
моя Україна гордо відчува.
Весни народів сонце золотее
горить над ними радісним огнем.
Вже сорок літ під Леніна зорею
як рівні ми між рівними живем.
Шумлять заводи і сади квітчасті,
в труді життя ми творим молоде.

Вже сорок літ, як на вершини щастя
мою Україну партія веде.
В труді життя ми творимо могутне.
Так сяд же нам, до Комунізму путь!
Це по тобі у сонячне майбутнє
Країни Рад республіки ідуть.
Над ними небо, миру небо
лине,
Іх не здолать нікому і ніде.
І поміж ними зоряна Україна
під стягом Жовтня радісно іде.
Іх путь — це путь народів,
що із ночі
Ідуть за ними з сонцем у очах,
і, як громи, в віках їх крок
гуркоче,
щоб назавжди загинув рабства
жах.
З мільйонів вуст гримить наш
гост прекрасний:
«За вічний мир і дружбу між
людь!»
Хай світить путь нам сонцем
непогасним
безсмертне сяйво ленінських
ідей!

ЗГАДУЮЧИ ТІ ДАЛЕНІ ДНІ

Відбулось спільне урочисте засідання кафедр історії КПРС та діалектичного і історичного матеріалізму, присвячене 40-річчю встановлення Радянської влади на Україні.

На засідання були запрошені старі більшовики, які не тільки були живими свідками тих незабутніх років, але й брали безпосередню участь у революційній боротьбі в Харкові у 1905 і 1917 роках.

Про підсумки наукової роботи кафедр доповіли завідувачий кафедрою історії КПРС доцент О. О. Воскресенський та завідувач кафедрою діалектичного і історичного матеріалізму А. І. Рісто.

Наукова тематика кафедри історії КПРС пов'язана з розробкою історії партійних організацій України і, головним чином, Харкова. Тому наші гості були дуже зацікавлені доповідями. Та і на-

шим історикам було цікаво познайомитись особисто з тими, чий прізвища, прізвища борців за перемогу революції в Україні, вони зустрічали в архівах, в партійних документах.

Вчені і старі більшовики обмінялись думками по окремих питаннях історії встановлення Радянської влади в Харкові.

Кафедра вирішила і далі підтримувати постійний зв'язок з старими більшовиками, живими свідками минулого, які можуть допомогти дослідникам всебічно розібратися в питаннях, пов'язаних з особами і подіями, допомогти встановити організаторів і перших членів різних первинних партійних організацій. Першою спробою такої сумісної роботи є обговорення рукопису спогадів тов. Букаса.

М. КОРОП.

Книги з ЦНБ читають в країнах народної демократії

Протягом багатьох років Центральної наукової бібліотеки нашого університету веде обмін книгами з багатьма крупнішими бібліотеками та науковими закладами Радянського Союзу. Близько 100 адрес нараховує бібліотека по взаємному обміну. Серед них — всі університети країни, Академії наук, велика кількість науково-дослідних інститутів тощо.

Зараз бібліотека розгорнула книгообмін з країнами народної демократії. Вже обмінюємося з Угорською академією наук, з Карловим університетом і Словацькою бібліотекою в Празі, з державною бібліотекою Пекіна,

Р. КАГАНОВА.

Геологи та географи нашої республіки багато попрацювали, щоб найбільш ефективно використати природні ресурси країни для потреб народного господарства. Тільки за останні роки були відкриті крупні багаті родовища горючих газів, титанових руд, нафти і багатьох інших.

Успішно вирішується складне завдання підкорення Дніпра. Вслід за Дніпрогосом запалали вогні Каховської ГЕС, широко розлилось Каховське море, будуються Кременчуцькі та Дніпро-

ляють собою мікрокліматичні дослідження доцентів Г. П. Дубінського та старшого викладача А. Д. Бабіча на Сумщині та в інших місцевостях республіки. Вони допоможуть з'ясувати вплив літосомусу та штучного зрошення на зміни мікроклімату.

На 1958 рік колектив географічного факультету запланував вивчення фізико-географічних особливостей території Харківського економічного району з метою сприяти подальшому розвитку господарства нашого району.

В. ВІЛЕНКІН, доцент.

Подяка від китайських друзів

Кілька місяців тому професор ентомології нашого університету Сергій Іванович Медведєв одержав невелику поштову лочку з Китаю. Відкривши її він побачив кілька десятків жуки незвичайного вигляду. До посилки було додано лист, в якому Інститут географії Академії наук КНР просив професора визначити цих жуки. Минуло небагато часу і до Китаю з Харкова пішов лист з науковою докладною характеристикою твердокрилих.

Нещодавно проф. С. І. Медведєв знов одержав листа від Інституту географії Китайської Академії наук, в якому китайські друзі тепло поздоровляли професора з великим святом 40-річчя Радянської влади і глибоко дякували за ту значну допомогу, яку він їм подав.

На честь свята

Кафедра історії КПРС за останній час провела значну роботу по підготовці та виданню учбових посібників з історії Комуністичної партії Радянського Союзу. Наказом Міністра вищої освіти Української РСР тов. Ковалю оголошено подяку тт. Воскресенському О. О., завідувачу кафедрою, та науковцям кафедри Бадіану Ю. М., Живолупу О. К., Протопопову О. А., Терещенку Н. В.

Як завжди в урочисті дні, учбова бібліотека підготувала виставку, присвячену 40-річчю Жовтня. Мовою книг і газет, мовою фактів виставка розповідає про становлення Радянської влади на Україні, про боротьбу трудящих мас Українського народу під керівництвом партії більшовиків за владу Рад, про братню допомогу російського народу.

Хороші справи робляться завжди. І особливо їх багато у ці передсвяткові дні. Ми не будемо докладно про них розповідати. Тільки назвемо хоча б деякі. Нещодавно комсомольці університету провели шефський вечір у 131 школі; непогано попрацювали на будівництві університету географи та геологи; другокурсники географічного факультету зуміли організувати на честь своїх товаришів такий чудовий іменинний вечір, який надовго залишиться в пам'яті; відмінно попрацювали у виборчій кампанії наші агітатори...

Гаряче вітаю!

Я — «старий студент» Харківського університету. Ще у 1902 році вступив на історико-філологічний факультет і в 1907 році закінчив його.

Як не схожий той «імператорський Харківський університет» на сьогоденний «ХДУ імені О. М. Горького». І студенти, і професори в ті часи знаходились під наглядом внутрішньої університетської поліції, що складалася з так званих «спеделів», «суб-інспекторів» та начальника їх — інспектора. Наступали осінні холоди 1902 року, а в мене ще не було готове формене пальто. Довелось іти у цивільному. Але мене зараз же викликали до інспектора, який заборонив відвідувати лекції, поки не буде готова нова форма. Обов'язки «спеделів» зводились до підслухування розмов студентів у коридорах, у курілках, буфетах; про всіх неблагонадійних вони доповідали інспекторові. Студентські збори були суворо заборонені. І все ж вони відбувалися, хоча їх учасники наражалися на небезпеку бути вигнаними з університету. І все ж у цих жорстоких умовах передові студенти і краща частина професорів працювали і працювали з ентузіазмом. І все ж перехід з середньої школи до вищої здавався нам виходом з каземату, хоча б на відносну волю.

На першому курсі історико-філологічного факультету у 1902 році було трохи більше 10 студентів. Закінчував державні екзамени з групою в 6 чоловік. У 1907 році я став єдиним аспірантом з літературознавства. Ця малочисельність дозволяла про-

Макро і мікро-структури вивергнених порід вивчає студентка II курсу третьої групи геологічного факультету Ала Фост.

ПРОФЕСОР Євген Семенович Хотинський працює в нашому університеті 48 років. На його очах і при його безпосередній участі зростає і розвивається університет з перших днів Радянської влади.

З початку 1911 року, після складання магістерських екзаменів і читання пробних лекцій, Євген Семенович одержує звання приват-доцента і в подальшому читає спеціальні курси, керує практикумами. У 1920 році Євгена Семеновича обирають професором, і з цього часу до 1929 року він завідує кафедрою технічної хімії, а потім — органічної хімії.

Євгену Семеновичу належить більше 50 експериментальних праць, присвячених дослідженню різних проблем органічної хімії. Серед цих досліджень дуже цікаві роботи, присвячені питанням синтезу та вивчення піррола і деяких його похідних, синтезу нових елементоорганічних сполук тощо. Праця Є. С. Хотинського (виконана разом з Серженковим) по одержанню кременьор-

редників знаємо, як це треба зробити.

Коли б можна було знов розпочати життя і знов поставити питання про обрання спеціальності, я не вагався б. Велике значення так званих «точних наук», але наша наука — літературознавство — не другорядна. Адже вона вивчає літературу, а саме літературу Горький назвав людинознавством, і вона була і є могутнім засобом перевиховання, перетворення людини та людського суспільства. Вивчаючи її, ми говоримо з людьми далекого минулого і розуміємо їх; говоримо з нашими сучасниками, з усіма тими, хто створював і створює так звану «духовну культуру», яку не знищать ніякими бомбами. «Інженерами людських душ» зветься радянські письменники. Але інженерна справа — практика — неможлива без теорії (як і теорія безсила, якщо не спирається на практику): літературознавці повинні бути теоретиками цієї особливої «інженерної справи».

Хочеться закінчити словами гарячого привітання нинішнім харківським студентам і поздоровити їх з великим святом 40-річчя нашої республіки. Саме він, великий Жовтень, відкрив усім нам шлях до справжнього знання, до творчої праці, до комунізму. Він запалив у наших серцях негасиме полум'я, яке прояснює і очищає людське життя, що перейшло з «царства необхідності» у «царство свободи».

О. БІЛЕЦЬКИЙ,
академік АН УРСР,
член-кореспондент АН СРСР.

ШКОЛА АКТИВУ

З метою поліпшення комсомольської роботи на фізико-математичному факультеті створено школу активу, перше засідання якої вже відбулося.

На засідання зібрались члени бюро курсів, комсорги **«ХАРКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**
Стор. 2. 21 грудня 1957 р.

груп і гості — члени активу історичного факультету. Виступали кращі комсорги фізмату.

Основним питанням був розгляд стану відвідування лекцій та рівень успішності. Відзначалось, що із злісними прогульниками та хвостами ще не ведеться радикальної боротьби з боку ком-

сомольського активу. В інтересах поживавлення роботи в групах комсоргам було запропоновано вести регулярно щоденники.

Як на засіб згуртування колективу, підвищення дисципліни вказувалось на необхідність проведення різноманітних тематичних зборів.
Н. БРЖЕЗИНСКА.

НАШ „ФІЛЬТР“

Наш «Фільтр» — так зветься стіннівка хімічного факультету, щільний. Ось уже два роки затримує він в собі всілякі недоліки, що існують на факультеті, і став за цей строк дуже популярним серед студентів. Є в стіннівці така рубрика: «Поговоримо про себе». І тільки вийде новий номер, як кожен поспішає зазирнути в неї.

Часто у черговому номері можна зустріти матеріал під назвою «Газета допомогла». Це, наприклад, сповіщення про те, що після критики таких-то студентів, які не склали знаки з позааудиторного читання, знаки складено. Ось замітка про студента Шевченка, який не відвідував політгодини. А через деякий час газета повідомила, що тепер Шевченко політгодини відвідує. В одному з номерів фігурували брудні бюретки на заняттях з фізичної хімії. На наступний день вони були старанно вимиті.

Кілька слів про редколегію «Фільтра». Редактором «Фільтра» працює студент, Сталінський стипендіат Бугаєвський. Постійні члени редколегії — суворі критики Білоус та Кумок. Щоправда, існує думка, що вони іноді переборщують, та критика, навіть дуже суворого, майже завжди йде на користь. В редколегії нема нікого, хто працював би з примусу, як це іноді буває.

Ви не помітили, що я розповідаю лише про так би мовити «критичні здібності» «Фільтра»? Але так воно і є: хоч і газета наповнена складається з позитивного матеріалу, але цей матеріал багато в чому програє критичному, як у задумі основних тем, так і в оформленні їх. А хороших справ на факультеті багато, і розповісти про них треба.

Л. СВІТХОВА

В лабораторії вченого

СЛУЖІННЯ НАРОДОВІ

Високо оцінюючи заслуги професора Хотинського в розвитку вітчизняної науки, в розвитку вищої і середньої освіти в нашій країні, Радянський уряд нагородив його орденом Леніна і медалями Радянського Союзу; йому присвоєно звання Заслуженого діяча науки УРСР.

Великою заслугою Є. С. Хотинського є те, що він написав для вищої і середньої школи більше 20 підручників, які поєднують в собі високий науковий рівень з простою і доступністю викладання. Його посібник «Курс органічної хімії» рекомендований Міністерством як учбовий посібник для хімічних факультетів університетів та хіміко-технологічних вузів; в 1953 році цей курс було видано в Пекіні китайською мовою.

Як чудову якість Євгена Семеновича, слід відзначити те, що

він умілий популяризатор своєї науки. Його перу належить 19 науково-популярних книг і брошур; він часто виступає з науково-популярними лекціями на фабриках і заводах, в установах і школах. І лекції професора Хотинського, цікаві і захоплюючі, користуються великою популярністю серед трудящих Харкова, сприяють розповсюдженню знань.

Протягом усього часу наукової роботи в університеті, Євген Семенович завжди бере активну участь у громадському житті. Впродовж багатьох років він — депутат Харківської міської Ради депутатів трудящих, причому, ставиться до своїх обов'язків з виставою йому сумлінністю.

Високо оцінюючи заслуги професора Хотинського в розвитку вітчизняної науки, в розвитку вищої і середньої освіти в нашій країні, Радянський уряд нагородив його орденом Леніна і медалями Радянського Союзу; йому присвоєно звання Заслуженого діяча науки УРСР.

Разом із своїми співробітниками, учнями трудиться в дружному колективі хімічного факультету Євген Семенович Хотинський, запалюючи всіх своєю енергією, своєю безмежною любов'ю і відданістю науці, поставлений на службу радянському народу.

Б. КРАСОВИЦЬКИЙ, доцент.

Не допускати до керівництва практикою тих, хто не знає школи

Інструкція Міністерства вищої освіти, нарешті, забезпечити підбір освіти вимагає, щоб групі методистів практики відповідно до тодішньої практики мали «методичні згадані вимоги Міністерства. Це — безпосередній обов'язок факультетських керівників практики. Якщо не можна буде підібрати таких методистів зі складу спеціальних кафедр, факультетські керівники практики мають запросити методистів з числа кращих учителів міста. Ця можливість, надана факультетським керівникам Міністерством, у нас майже не здійснюється, хоча інтереси педагогічної підготовки владно цього вимагають.

Готуючись до проведення педагогічної практики на ряді факультетів в другому семестрі

В. ДОРОШ.

Уважно слухають студенти, мешканці гуртожитку по пр. Леніна, 20, лекцію про клінічну смерть живого організму.

ДОКИ ТЯГАТИСЯ З ПАЛЬТАМИ?

Ми, філологи, вже звикли до тієї думки, що коли-небудь наш факультет все-таки переселиться у просторі приміщення нової будови. Але ми ніяк не можемо звикнути до того, що з аудиторії в аудиторію доводиться перетаскувати з собою пальта, яких повісити ніде, хоч сідай на нього. Ось і завалюємо своїм одягом вікна, половину дошки, стіни (якщо там зустрічаються цвяхи).

Невже ж не можна організувати, товариші господарники, факультетську роздягальню?

С. ПОПОВА, студентка філфаку.

ЦЕ ОБУРЛИВО!

З залу, де грала музика і продовжувались танці, виходили студенти і студентки і прямували до роздягальні. Спортивний вечір університету—весела і цікава річ! Хоча б тому, що спортсмени—народ рицарськи ввічливий, горілки не п'ють, курять тільки в коридорі тощо.

Біля роздягальні творилося щось дивне. Звичайно, спочатку все йшло нормально: хлопці одягались, навіть допомагали дівчатам, розходились спокійно, мирно. Та ось хтось глянув на годинника і вирахував (чи не з фізмату він був), що гуртожиток закриється раніше, ніж він встигне добратись до нього. В той же час і деякі інші з жахом помітили це ж.

А тут ще дівчата стоять перед тобою в черзі та ще й такі, яких ти сьогодні не проводиш! Ввічливість і культурна поведінка зникли, поступившись місцем інстинкту самоохорони. Почалася давка, якій позаздрала б люба команда з регбі. Одяг тепер одержували тільки найсильніші, найспритніші (як перемогу в спортивних змаганнях).

Одна дівчина, першорозрядниця з гімнастики, намагалась було дістатись до віконця (бо давно вже стояла в черзі), та де там! Хлопчина з нахабною посмішкою посмакував її за рукав.

—Як твоє прізвище і з якого ти факультету такий?—запитали ми, збираючись з його імені почати цю замітку. Та дізнавшись, що перед ним кореспонденти газети, він мит-

ттю випустив рукав дівчини і розчинився в натовпі. Давка посилювалась. Усі, що не досягли ще звання чемпіонів, були відтерті до стін. Я опинився біля хлопця, який з журливою посмішкою дивився на цю картину: розпалені «рицарі», ось—ось, здавалось, розламають стіну в роздягальні, дівчата з сумом чекали кінця демонстрації дикунства.

—Сьогодні самі хуліганять, а завтра вийдуть на вулиці міста як комсомольський патруль,—чулись вислови. І справді, серед цих нахабників було чимало бригадників. Та на них, видно, не розповсюджуються інструкції, які вони одержали в міліції.

Нарешті, одяг одержано і я, разом з іншими не дуже сильними, вийшов на трамвайну зупинку. Ба-чу—стоять ті ж самі «спортсмени», а в очах палає той же вогонь самоохорони. І я не помилюсь: коли підійшов вагон, вони продемонстрували свою силу, витримку, сміливість перед здивованими харків'янами. Короткий ривок, натиск... і—усім кагалом у трамвай. Лише тут виявилось, що їх не більше 25—30 чоловік. А скільки вчинили клопоту! Скільки шуму і нахабства! Скільки образили! Та і вагон, до речі, був напівпустий.

Ми не знаємо їхніх прізвищ. Але нехай знають усі, що це було 9-го грудня на спортивному вечорі університетських спортсменів. І те, що трапилось,—ганьба для всіх учасників вечора.

С. ВІКТОРОВ.

Готуватись, не втрачаючи жодної хвилини

Про те, як перший курс математиків працював протягом семестру, можна судити з результатів контрольних, складання знаків, лабораторних робіт тощо. А результати ці не зовсім рівні. Непогано пройшла здача знаків (15, 17 та 19 групи вже повністю закінчили складання знаків), але контрольна з математики, колоквиум дали в цілому невтішні результати. Так, по контрольній з математичного аналізу було лише 4 задовільних оцінки і лише одна п'ятірка, яку одержала Віра Гапоненко. Вона дуже працьовита дівчина, багато працює, знаходить час допомагати іншим.

У першокурсників фізичного відділу вже складено залік з хімії, успішно закінчено лабораторні роботи.

Забезпечити дійову допомогу

Серед 49 студентів першого курсу геологічного факультету—13 прийшли в університет з виробництва і 2—з армії. Серед виробничників: Е. Клименко—шахтар з Донбасу, Д. Кухтінов—робітник ХЕМЗу, студент Корнієнко має стаж роботи у розшукувальних партіях. З армії на перший курс прийшли І. Чумілін та Л. Шехтман. В бесіді з ними з'ясувалось, що найсерйозніші труднощі ці студенти зустрічають при вивченні курсів вищої математики, фізики, начертальної геометрії. 82% студентів написали останні контрольні з начертальної геометрії на «двійку». Контрольна з вищої математики виявила незадовільні знання у 14 чоловік.

Багато працює студент Клименко. Однак і у нього

«двійка» з геометрії та математики. З фізики перевірки ще не було, але й тут для першокурсників багато чого неясного.

Необхідно вжити термінових заходів. 8 грудня студенти ще не знали графіку консультацій, а вони вже повинні відбуватись. Студенти геологічного відділення задоволені своїм агітатором доцентом Євсєєвим, але навіть в цій академічній групі ще не провадилась бесіда про підготовку до сесії, студенти не знають, як краще організувати самостійну роботу, які вимоги до них будуть поставлені. Корисно організувати зустріч першокурсників з другокурсниками, з окремими студентами IV—V курсів. Потрібно своєчасно звернути увагу на порушення дисципліни, які спостерігаються в групі гідрогеологів, де студенти дозволяють собі безпричинно залишати лекції. Про все це ми дізнались від самих студентів, які схвилювані становищем, що склалося.

В. ЛІНІНА

НАПЕРЕДОДНІ ПЕРШОЇ СЕСІЇ

3-го січня студенти першого курсу біофаку складатимуть свій перший екзамен в університеті. З хвилюванням чекають вони на перевірку роботи за цілий семестр.

Слід визнати, що деканат, партійне бюро і комсомольське бюро факультету піклувались про те, щоб сесія не захопила першокурсників несподівано. Декан факультету доц. Семененко, доценти М. П. Воловик та Я. П. Зубко розмовляють із студентами, допомагають їм порадами, пояснюють методику ефективно організації самостійної роботи, розповідають про вимоги, що ставляться на екзаменах.

Питання, пов'язані з підготовкою до сесії, обговорюються на курсових комсомольських зборах. Студенти другого курсу Чорна та Скоробогата познайомились з роботою першокурсників, поділились на зборах своїми враженнями, розповіли про свій досвід.

Нещодавно на першому курсі відбулись колоквиуми. Це було випробування сил. Майже місяць тому доцентом М. П. Воловиком був проведений колоквиум з кур-

су вступу до біології. З'ясувалось, що не всі студенти регулярно працюють над учбовим матеріалом, а деякі пошкільному розглядають свої студентські обов'язки. Наступні колоквиуми пройшли вже значно краще. При проведенні колоквиуму з хімії гарні знання виявили Подушко, що прийшов з виробництва, Галкін, вчорашній солдат Радянської Армії, учасник цілинної битви Клименко, студенти Ривкіна, Потапенко та інші.

Однак виявилось і те, що студенти Зесенко, Самогубова не склали колоквиуму, а значить несерйозно працюють.

Факультет готується до сесії. І дуже правильно роблять, що особливу увагу приділяють першокурсникам. На кафедрі дарвінізму для них підбирається додаткова література, виділяють окремі кімнати для підготовки з курсів дарвінізму та фізіології рослин. Тут будуть усі потрібні наочні посібники, література, завжди можна буде одержати консультацію.

В. ВОЛОДІН.

Логіка—дисципліна обов'язкова

Щоб навчати в майбутньому дітей правильно мислити, пов'язувати свої думки, робити вірні висновки, нам, майбутнім педагогам, потрібно самим, в першу чергу, знати логіку. Університет дає змогу вивчати логіку, поставивши цю важливу дисципліну в ряд інших обов'язкових предметів.

Як ставляться до вивчення цього предмету на нашому курсі, зокрема до семінарів з логіки? Семінари на першому курсі історичного факультету проходять непогано. Особливо активно відповідають на запитання та доповнюють відповіді студенти Полуєтков, Скотаренко, Ермоленко, Сороковий, Сердюк та деякі інші.

Але є й такі, які готують до семінару лише 1—2 питання, щоб виступити, а потім довгий час нічого не вчити з логіки. Вони не розуміють нового, більш складного матеріалу, тому що не вчать попереднього.

Таким товаришам час подумати, що логіка—це обов'язкова для всіх дисципліна. До того ж екзамен з неї не за горами.

А. ПРАСОЛОВ.

Чотири десятиріччя із шістдесяти років життя Андрія Головка віддані радянській літературі, служінню народу праздним словом. В поезії, драматургії та кінодраматургії шукав письменник своє покликання, та справжнім його покликанням виявилася проза, яка і принесла письменникові широку популярність, загальнонародну повагу і любов.

Від перших творів початку 20-х років до роману «Артем Гармаш» (1951 рік) А. Головка вабили революційні сторінки історії українського народу: Велика Жовтнева соціалістична революція і громадянська війна, революція 1905—1907 років, боротьба за зміцнення Радянської влади в українському селі та соціалістичні перетворення на селі. Народ і революція—ось основна проблема всієї творчості А. Головка. Він показує своїх героїв у їх відношенні до революційної боротьби за соціальне визволення. Ге-

В. ЛЬВОВ.

Нам потрібна акварель

Звідки брати редколегії стінгазети фарби? Грошей у неї немає. І тут на допомогу приходить профком, який видає факультету, за вироком самого тов. Гнідаша, фарби «найкращі в Радянському Союзі»—масляні!!!

В браку дотепності профком, правда, обвинувачувати не можна: торік факультети скаржились, що виданими їм фарбами газету випустити хіба що на полотні; цього року становище було «виправленим»: редколегії одержали... розчинник для масляних фарб.

Але від такої дотепності не легше. Бо як же ці фарби використати? Розвивати живопис на факультеті? А як газета?

О. БУГАЄВСЬКИЙ.

НАШ КАЛЕНДАР

Андрій Васильович Головка

рої його творів виступають учасниками великих історичних подій, коли відбувається грандіозна ломка старого світу, на уламках якого зростає і міцніє соціалістичне життя.

А. Головка перший в українській прозі створив конкретно-історичний образ позитивного героя, який несе в собі нові риси комуністичної моралі, моралі творця за перемогу радянської влади на Україні. Він створив невмирущий образ українського селянина-комуніста Давида Мотузки, який сміливо кинув виклик бандитській зграї Матюхи і вийшов переможцем у боротьбі за соціалістичне перетворення села.

В образі матері Катрі (роман «Мати») він показав типові риси бідної селянки, рідної сестри Маланки та Нілівни, яка духовно зростає і стає учасницею революційної боротьби.

дей і події, по якому читач відразу пізнає свого улюбленого автора.

Глибоке розуміння заповітних прагнень народу, що буде соціалістичне суспільство, досконале знання народного життя і побуту, глибоке відчуття рідної природи, вміння поєднати епічні картини народної боротьби з ліричним пейзажем надають книгам А. Головка великої життєвої достовірності і емоційної сили впливу на читача.

Від оповідань про окремих героїчний вчинок маленького героя громадянської війни до епічних картин роману «Мати» і його продовження «Артем Гармаш», над яким зараз працює письменник, пройшло великий творчий шлях, і зараз читач із хвилюванням чекає від А. Головка розв'язання конфліктів і розгортання усіх сюжетних ліній, які щедро він накреслив у першій частині роману.

М. КЕНІГСБЕРГ, кандидат філологічних наук.

ПОГОВОРИМО ПРО ПОБУТ

114—КІМНАТА ДРУЖНИХ

У нашому великому університеті багато таких дружних груп. Спробуємо розповісти про одну семірку справжніх друзів, об'єднаних однако-вими заняттями, єдиною метою і навіть... єдиною кімнатою і бюджетом.

Ми обрали гуртожиток по проспекту Леніна, 20, кімната 114. Якщо ви спитаєте будь-яку з семи подруг, як вони живуть, одержите відповідь: комуною.

Не жодна кімната зможе жити комуною. Ось уже шестеро з семи закінчують історичний факультет, і все ж, як спочатку, неослабна дружба, бажання допомогти один одному, не порушуються встановлені порядки.

Ми побачили наших дівчат у робочі години, вони працювали над книгами, конспектами. Всі вони вирішили розробляти теми про різні періоди Жовтневої революції та громадянської війни. Ми перервали їх роботу. Але дівчата зустріли нас привітно. Почалась розмова.

Ми попросили розповісти про їхнє життя.

четвірки при перевірці кімнат. Одні п'ятірки,— додає Віра Пустовойт.

Дівчата розповіли також, як вони проводять вільний від занять час: виконують громадські доручення, відвідують кіно, лекції, театри... В репертуарі театру російської драми немає жодного спектаклю, який би не проглянули мешканці 114-ї.

Художня література і газети — все це постійно супроводжує життя подруг.

Витрачаються на їжу. Будь ласка, сідайте за стіл разом з нами, покуштуйте, чи смачно готуємо, — додає Галя, вже розставляючи стільці, в той час, як Поля Майборода з допомогою Віри Пітрівської накриває стіл.

Спочатку ми відмовляємось, але потім вирішуємо, що в інтересах газети і читачів слід покуштувати цей обід; і уявіть собі, не розчарувалися: страви були смачні і поживні. За столом розмова продовжувалась.

— Раз на тиждень однієї з нас доводиться чергувати, — кажуть дівчата, — чергова повинна прибрати кімнату, приготувати три рази на добу їжу. Ось і все. Хіба що можна додати чергування у нас обов'язок почесний, не так, як у деяких хлопців...

Ми червоніємо від прозорих натяків на нашого брата. Вони ж продовжують: «Хоч основне залежить від чергувань, чи стога і порядки підтримуються всіма постійно. Це для нас закон».

— Не пам'ятаємо коли одержували

ледарів, кожна завжди чимсь зайнята. Може, саме тому у нас ніколи не буває сварок. Праця наша теж спрямована до однієї мети — стати педагогами. Навіть тих з нас, хто одружений (а таких вже 2 — Поліна і Віра), не влаштовує перспектива бути лише домогосподаркою. Про це ми клятвенно всі домовились, — жартує староста.

Текст В. ТОКМАНЯ.
Фото О. ПІКОВЦЯ.

Поліпшити умови підготовки

До сесії залишилися лічені дні. Зараз слід особливо уважно поставитись до запитів студентів — створити їм потрібні умови для підготовки.

Між тим, студенти, що мешкають у гуртожитку по проспекту Леніна, 20, скаржаться на тісноту у читальному залі, нестачає столів та стільців. Не завжди студенти забезпечені посібниками з тих курсів, що винесені на сесію. Так, студенти-географи IV курсу не забезпечені посібниками з кліматології та геології корисних копалин. До цих сигналів слід прислухатися уважно!

В. ІВАНОВ.

А ДІВЧАТАМ ТРЕБА ДОПОМОГТИ

Всі ми знаємо, що в нашому університеті, на жаль, ще є багато студентів, які не мають можливості жити в гуртожитку за браком місць. Тому багатьом з них доводиться жити на кутках. А умови там іноді дуже погані.

Але ні комсомольська, ні профспілквова організації не цікавляться життям кутковиків. Так, студентка I курсу історичного факультету Купрій живе на квартирі, де нема абсолютно ніяких умов не тільки для занять, але й для життя. В одній кімнаті — 5 чоловік, маленька дитина. У дівчини нема навіть ліжка, тому

що його ніде ставити. І за цей куток вона сплачує 150 крб. щомісяця, причому матеріальне становище її не дуже високе. Не краще живе студентка цього ж курсу Весна. Трьохкурсниця Ковалова, її співкурсниця Шамрай і Гребцова теж не мають задовільних умов для занять. Шамрай і Гребцова зовсім не прописані, шотинжня їм загрожує штрафом.

Ні, не тільки співчуття їм потрібно, хоча б і це не завадило, їм потрібна допомога. Може, слід було б переглянути списки істориків, які мешкають у гурто-

ПОГАНО ГОТУЮТЬ В НАШІЙ ІДАЛЬНІ

Нам здається, що ми не помилуємось, якщо піднінемо таке питання: як готують страви в нашій ідальні?

Маємо на увазі ідальню нового корпусу університету. Меню тут завжди одне і те ж. Керівництво ідальні дуже піклується про велику кількість різноманітних салатів, але непогано було б по-турбуватись і про інші види їжі. Чи доводилось директору нашої ідальні коли-небудь куштувати борщ, який готують його працівники і який змушені їсти студенти? Треба думати, що ні. Інакше йому (або їй) мабуть довелось би задуматись над його смаковими якостями.

Великим попитом у студентів користуються гарніри з картоплі. Чому б не організувати окремий продаж гарнірів, щоб кожен міг би обрати собі до смаку. Добре було б, коли б поре готували не на комбінжірі, як зараз, а на маслі. Це значно смачніше. І ще. В нашій ідальні майже не буває молочних блюд: молочних каш, супів, кофе, какао тощо. Часто в ідальні сухий хліб. І чому на столах не лежить разом і білий і чорний хліб?

Студенти фізмату
КЕЗУБ, САМОНЕНКО,
ЧЕРКАСОВА.

Дорожи честю гуртожитку

За останній час побутові умови життя у студентському гуртожитку по проспекту Леніна, 20 покращали. У побутових кімнатах встановлені шафи, нема тепер потреби заставляти посудом кімнати; у гуртожитку стало більш за-тишно, веселіше. Проте, як це часто буває, є й «але».

У побутових встановлені газові плити. Зрозуміло, їх ще недосить, але це все ж не дає ніякого права окремим студентам забирати з собою ковпачки від горілок, щоб не дати можливості своїм товаришам приготувати їжу... Це обурливо. І не тільки це, а й те, що студком ще й досі не закликав подібних егоїстів до порядку, не вжив проти них найсуворіших заходів покарання.

У читальних темрява. Госпчастина, очевидно, не має лампочок. Може, зберемо по кілька копійок та самі себе забезпечимо? А то так увесь рік і просидимо з книжками по коридорах.

А ось буфет забезпечити продуктами, особливо молоком, — ми

вже не зуміємо. І доведеться простоювати в черзі, витратити багато грошей, залишатися не завжди ситим.

І ще. Минулого року було встановлено чергування у побутових кімнатах. І там дійсно стало чистіше. Але хороше починання заглухло. Чому б не поновити його?

Ну і, нарешті, про вечори. Вірніше, це вже не про вечори, а скоріше про дисципліну. Безумовно, танці і голосні розмови слід закінчувати не пізніше 12-ї години. Затягувати їх до 3-ї години ночі, як це часто-густо трапляється, значить, перш за все, не поважати товаришів, не поважати колективної думки, рішення студкому.

Не повинно бути в університетських гуртожитках порушень дисципліни, не повинно бути огидних бійок, на зразок тих, яку затіяв нещодавно другокурсник радіофізичного факультету Баранов.

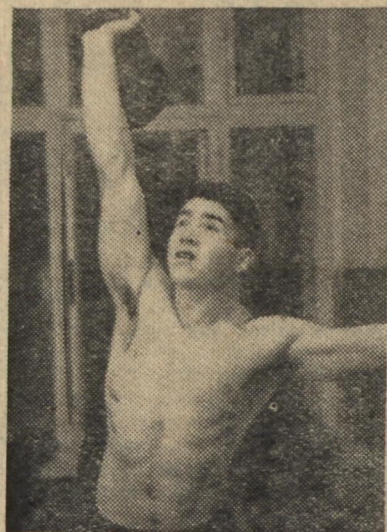
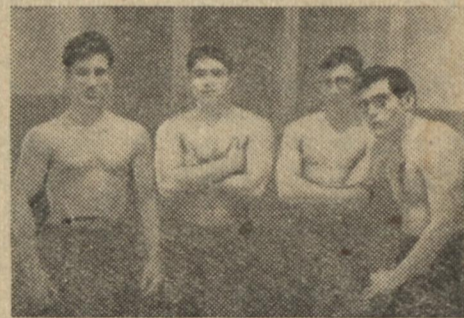
А. ВЛАСЕНКО.

ЧОМУ ЦЕ НІКОГО НЕ ТУРБУЄ?

В гуртожитку фізмату не працює жодна гаряча духова. Чому? Тому що нема кранів, а начальника будівництва тов. Зіскінда це, очевидно, мало хвилює. Не працюють і ванні кімнати. Їх зайняли прибиральниці, зробивши там собі «кабінети». Багатьох студентів цікавить, чому не працюють титани. Адже це економило б і газ, і час. Причина ось у чому. Ще при попередньому коменданті у ідальні зіпсувався титан. Комендант пішов назустріч працівникам ідальні та віддав їм гуртожитківський, забравши собі зіпсований. Це м'яко кажучи, не зовсім законна операція.

ВОДЯНИЦЬКИЙ,
ДЕВКІНА, РУСАНОВА, студенти фізмату.

Спортсмени займаються не тільки у спортзалі, але й у гуртожитку. Зовнішній вигляд цих парубків доводить нам, що вони — важкоатлети.

Л. КОВЧАК,
студентка III курсу
історичного факультету.

Редактор В. БУДНІКОВ

Майже в усіх гуртожитках змонтовані радіовузли. Іде чергова середача на Шатилівці.